

STORTINGET

Innst. 76 S

(2021–2022)

Innstilling til Stortinget
fra energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:4 S (2021–2022)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken, Sofie Marhaug og Lan Marie Nguyen Berg om å stanse tildelingen av letetillatelse på norsk sokkel

---

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen stanse all tildeling av letetillatelse på norsk sokkel, både gjennom nummererte konsesjonsrunder og gjennom TFO-ordningen.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Mani Hussaini, Stein Erik Lauvås, Linda Monsen Merkesdal, Marianne Sivertsen Næss og lederen Terje Aasland, fra Høyre, Nikolai Astrup, Bård Ludvig Thorheim, Ove Trellevik og Mathilde Tybring-Gjedde, fra Senterpartiet, Siv Mossleth, Ole André Myhrvold og Gro Anita Mykjåland, fra Fremskrittspartiet, Marius Arion Nilsen og Frank Edvard Sve, fra Sosialistisk Venstreparti, Lars

Haltbrekken og Birgit Oline Kjerstad, fra Rødt, Sofie Marhaug, fra Venstre, Ola Elvestuen, fra Miljøpartiet De Grønne, Rauand Ismail og fra Kristelig Folkeparti, Kjell Ingolf Ropstad, viser til Representantforslag 4 S (2021–2022) om å stanse tildelingen av letetillatelse på norsk sokkel.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til at temperaturen stiger farentruende grunnet økte klimautslipp.

Komiteen viser til at da må vi velge de tiltak som har raskest mulig effekt på å få ned klimautslippene.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet og Fremskrittspartiet, viser til at stopp i all leting vil føre til betydelig tidligere produksjonsfall for olje og gass, noe som uansett er forventet å falle med 65 pst. fram mot 2050. Reduksjonen av norsk produksjon vil i stor grad bli erstattet av andre produsenter som har høyere utslipp ved sin produksjon av petroleumsprodukter.

Flertallet viser til at norsk gass reduserer utslipp i andre land der gass erstatter for eksempel kull. Norsk gass er således et viktig klimatilskudd for å redusere CO₂-utslippene globalt. Fornybar kraft vil ikke kunne løse verdens klimautfordringer på kort sikt. Det er rett og slett ikke praktisk mulig.

Flertallet viser til at i EUs Green Deal er hydrogen løftet frem som et viktig element for å integrere ulike energisystemer og bidra til CO₂-reduksjoner, spesielt innen prosessindustri og transport. EU-kommisjonen kan åpne for at gass merkes som «grønn energi». Dette

vil i så fall gi Norge en nøkkelrolle ved å bruke naturgass fra sokkelen til fremstilling av hydrogen, der CO₂ deretter blir lagret på sokkelen. Dette vil i praksis føre til at norsk produksjon av gass bidrar til nullutslippsløsninger.

Flertallet støtter ikke forslagstillerne. Flertallet viser for øvrig til statsrådets svarbrev av 1. november 2021 (vedlagt innstillingen).

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne viser til FNs klimapanel (IPCC) første del av sin sjettede hovedrapport om klimaendringene. Generalsekretær António Guterres omtaler rapporten som «kode rød» for menneskeheten. En av de tydeligste beskjedene fra generalsekretæren er at rapporten må bli dødsstøtet for fossil energi, og han ber alle land legge ned kullkraftverk og slutte å lete etter mer kull, olje og gass. Videre viser disse medlemmer til forpliktelsene gjennom Glasgow Climate Pact, som ytterligere understreker Norges særegne ansvar som petroleumsprodusent for å følge opp oppfordringen fra IPCC og FN og slutte å lete etter olje og gass på norsk sokkel.

Disse medlemmer mener at konsekvensene av klimaendringer er synlige i verden i dag, og at økt hyppighet og/eller økt intensitet i ekstremvær har kommet som følge av menneskeskapt klimagassutslipp. Denne utviklingen har gått raskere enn man tidligere har trodd, og usikkerheten i modellene er mindre.

Disse medlemmer har merket seg at representanter for skiftende norske regjeringer har argumentert for at stans i oljeleting ikke er effektiv klimapolitikk, fordi redusert norsk oljeproduksjon kan bli erstattet av økt oljeproduksjon i andre land. Disse medlemmer mener det er flere grunner til at denne argumentasjonen ikke holder mål.

Disse medlemmer viser til at Statistisk sentralbyrå i 2013 konkluderte med at redusert norsk oljeproduksjon vil gi lavere globale CO₂-utslipp. I 2018 anbefalte ti ledende norske samfunnsøkonomer å redusere norsk oljeproduksjon av klimahensyn fordi dette vil føre til reduserte globale klimagassutslipp. Økonomene anslo at to tredjedeler av kuttene ville bli erstattet av produksjon i andre land, mens en tredjedel ville bortfalle.

Disse medlemmer vil også påpeke at en strategi som utelukkende fokuserer på etterspørselssiden, ikke har fungert så langt. Etter mer enn tretti år med klimaarbeid og 26 klimatoppmøter kan de globale utslippene sette ny rekord i 2022. Parisavtalen er juridisk bindende, men inneholder ingen juridisk forpliktende virkemidler for å sørge for at landene kutter utslippene i tråd med sine løfter, og derfor er signaleffekten av ulike lands nasjonale klimapolitikk helt avgjørende for å samle verden om den nødvendige klimadugnaden. Å bygge internasjonale koalisjoner av land som er villige til å ta nye

grep, er helt avgjørende for å stanse farlige klimaendringer. Ved å fortsette å lete etter olje saboterer Norge arbeidet med å bygge en ny koalisjon av land som frivillig vil stanse oljeleting og redusere sin produksjon.

Disse medlemmer vil for øvrig påpeke at for hver nye milliard som investeres i fossil energi, skapes nye forventninger om at det skal finnes et fremtidig marked for disse produktene. Disse forventningene gjør det vanskeligere og dyrere å iverksette klimatiltakene som trengs for å senke etterspørselen raskt nok. I dag investeres enorme summer i oljefelt som aldri kan utvinnes hvis klimamålene skal følges opp.

Disse medlemmer vil også understreke at stans i oljeleting ikke innebærer stans i oljeproduksjon eller utbygginger. Akkurat nå planlegges en rekke utbygginger på norsk sokkel basert på oljefunn som allerede er gjort. Flere av feltene som allerede er i drift, vil ha en driftshorison på flere tiår. Å stanse oljeleting betyr derfor ikke å skru av oljekranene i dag. Selv med en stans i leting er det funnet betydelige ressurser som vil bli forvaltet i en lang tidsperiode fremover.

Disse medlemmer viser til at tildelingene av letetillatelse på sokkelen i dag skjer gjennom to ordninger, de nummererte konsesjonsrundene og ordningen for tildeling i forhåndsdefinerte områder (TFO). Skillet mellom disse ordningene har imidlertid blitt mindre de siste årene etter at TFO-området har blitt utvidet i flere omganger til å dekke nærmest hele sokkelen, også umodne områder som Barentshavet. De siste nummererte konsesjonsrundene har også vist at interessen blant selskapene definitivt er størst innenfor TFO-området, og at det er TFO-ordningen som står for det største volumet av nye letetillatelse. Disse medlemmer mener det er særlig problematisk at TFO-utlysningene går inn i særlige verdifulle og sårbare områder før det er gjort tilstrekkelige vurderinger av sårbarhet for næringsaktivitet i områdene. Dette er områder som kan ha avgjørende betydning for nøkkelarter i de marine økosystemene i havet, økosystemer som er viktige både for karbonbinding og matproduksjon. Det er ingen automatikk i at disse tildelingene skal fortsette – det er et politisk valg å lyse ut og gjennomføre tildelingsrundene.

Disse medlemmer viser til at det i dag er en strømkrisen over hele Europa som i all hovedsak skyldes en femdobling av prisen på naturgass som leveres fra Russland og Norge. Dette har ført til et økt press i land i Europa om å bli mindre avhengig av nettopp naturgass, og øke utbyggingen av fornybar energi. Frankrike har blant annet stilt krav til EU om hvordan de kan bli mindre avhengig av energi fra utenforstående. Denne utviklingen vil trolig fortsette, og disse medlemmer tror at satsing på gass ikke er en varig løsning på energikrisen og fort kan bli utdatert. Det er ikke veien å gå når det viktigste av alt for å nå klimamålene er å erstatte fossil energi med fornybar energi.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen stanse all tildeling av letetillatelser på norsk sokkel, både gjennom nummererte konsesjonsrunder og gjennom TFO-ordningen.»

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre og Senterpartiet, mener det er viktig å legge til rette for at norsk sokkel videreutvikles som energiresurs for Europa, og viser til Meld. St. 36 (2020–2021) Energi til arbeid – langsiktig verdiskaping fra norske energiresurser, som understreker viktigheten av å føre en aktiv politikk som legger til rette for dette. Flertallet viser til at petroleumsnæringen er Norges største og viktigste næring, og er opptatt av å sikre en stabil og ansvarlig petroleumsvirksomhet, der lønnsomhet, forutsigbarhet og god ressursforvaltning står sentralt. Flertallet mener at næringen må støttes i det videre arbeidet med leting etter nye ressurser og gjennom det grønne skiftet. Flertallet mener at dersom verdens olje- og gassproduksjon skal reduseres, så er det etterspørselen som må endres. Direkte etterspørselskutt etter petroleumsprodukter er et betydelig mer effektivt klimatiltak enn å flytte produksjonen.

Flertallet mener at petroleumsnæringen sitter på mange av nøklene til lavutslippssamfunnet, og vil fremheve at Norge har noen fordeler som gjør at vi skal holde fast på hovedlinjene i petroleumspolitikken. Flertallet viser til at hydrogenproduksjon basert på norsk naturgass med fangst og lagring av CO₂ kan bli en svært viktig faktor i energitransformasjonen Europa skal gjennom de neste tiårene. Selv med energieffektivisering og økt fornybar energiproduksjon i Europa vil det være et stort behov for norske energiresurser også i fremtiden. Produksjon av blått hydrogen med CCS er derfor en naturlig videreutvikling av norsk sokkel. Flertallet viser også til at norsk gass kan redusere utslipp i Polen. Gassrørledningen som gjør at Norge kan eksportere gass til Polen via Danmark, er under utbygging og ferdigstilles neste år. Når norsk gass leveres til dette markedet, kan utslipp i Polen reduseres med om lag 70 millioner tonn CO₂, da denne gassen vil erstatte kull. Flertallet mener således at norsk gass er et viktig tiltak for å redusere klimagassutslipp globalt.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at olje- og gassnæringen skaper vekst, velferd og arbeidsplasser i hele landet. Disse medlemmer vil derfor videreutvikle Norge som energinasjon ved å legge til rette for økt satsing på forskning og utvikling i sektoren, slik at Norges viktigste industri kan fortsette i mange tiår fremover. Olje- og gassektoren er den viktigste næringen for å finansiere norske velferdstjenester.

Disse medlemmer mener det er viktig å sikre tilgang til nye attraktive letearealer, også i nordområdene. Områder i Barentshavet som grenser mot Russland, bør prioriteres. Disse medlemmer mener også at det bør legges vekt på leting i områder som enda ikke er åpnet, men som grenser til områder der det er gitt tillatelse til oljeutvinning.

Disse medlemmer viser for øvrig til brev av 1. november 2021 fra olje- og energiministeren i anledning det fremsatte forslaget, om at regjeringen ønsker at olje- og gassnæringen skal utvikles, ikke avvikes. Det samme bekrefter begge regjeringspartiene i sine parti-program og i regjeringserklæringen. Disse medlemmer vil derfor peke på at det er kritisk at disse partiene har inngått en budsjettavtale med Sosialistisk Venstreparti om ikke å gjennomføre 26. konsesjonsrunde i 2022. Disse medlemmer mener det viser at partiene rokker ved forutsigbarheten i petroleumsindustriens rammevilkår, og at det er første skritt mot en styrt avvikling av landets viktigste næring.

Disse medlemmer støtter derfor ikke dette greinalause forslaget.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti mener at klimakrisen er vår tids største utfordring, og at det er behov for en forsterket innsats fra Norge og resten av verden. Dette ble senest bekreftet i delrapporten fra FNs klimapanel som nylig ble lagt fram.

Dette medlem viser til at olje- og gassindustrien har vært viktig for Norge over mange år og bidratt til både sysselsetting og teknologiutvikling. Dette medlem mener at dette er viktig kompetanse inn i omstillingen vi som samfunn og sektoren selv nå skal gjennom.

Dette medlem vil videre vise til at forpliktelsene i Parisavtalen gjør at vi som land må gjennom et grønt skifte for å sikre en mer miljøvennlig og bærekraftig energiproduksjon, og at Norge er i en særstilling for å kunne innta en ledende posisjon i dette skiftet ved å ta i bruk kompetansen og fagmiljøene i norsk olje- og gassindustri. Dette medlem mener at Parisavtalen og loven om klimamål må legges til grunn når rammene for videreutviklingen av petroleumsvirksomheten på norsk sokkel diskuteres. I tillegg må klimarisikoen for norsk økonomi også tas hensyn til.

Dette medlem viser til at det bredt sammensatte Klimaomstillingsutvalget i sin rapport foreslår flere grep for klimaomstilling. Utvalgets flertall mener at fremtidige lisenstildelinger må begrenses til utvidelser eller forlengelse av allerede eksisterende produksjon i såkalte «modne områder». Dette er områder som har eksisterende infrastruktur, og hvor klimarisikoen derfor vil være lavest.

På denne bakgrunn fremmer dette medlem følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen ha Parisavtalen og lov om klimamål, samt hensynet til klimarisikoen for norsk økonomi, som rammer for videreutviklingen av norsk petroleumsvirksomhet og begrense fremtidige lisenstil-delinger til utvidelser eller forlengelse av allerede eksis-terende produksjon i modne områder.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti, Rødt, Venstre og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen stanse all tildeling av lete-tillatelser på norsk sokkel, både gjennom nummererte konsesjonsrunder og gjennom TFO-ordningen.

Forslag fra Kristelig Folkeparti:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen ha Parisavtalen og lov om klimamål, samt hensynet til klimarisikoen for norsk

økonomi, som rammer for videreutviklingen av norsk petroleumsvirksomhet og begrense fremtidige lisenstil-delinger til utvidelser eller forlengelse av allerede eksis-terende produksjon i modne områder.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av komiteens med-lemmer fra Arbeiderpartiet, Høyre, Senterpartiet og Fremskrittspartiet.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rå Stortinget til å gjøre føl-gende

vedtak:

Dokument 8:4 S (2021–2022) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken, Sofie Marhaug og Lan Marie Nguyen Berg om å stanse tilde-lingen av letetillatelser på norsk sokkel – vedtas ikke.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 9. desember 2021

Terje Aasland

leder

Ove Trellevik

ordfører

**DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortinget - Energi- og miljøkomiteen
0026 OSLO
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

21/1963-

1. november 2021

Representantforslag 4 S (2021-2022) - stanse tildeling av letetillatelse på norsk sokkel

Jeg viser til brev av 21.10.2021 fra Energi- og miljøkomiteén, vedlagt representantforslag 4 S (2021-2022) fra stortingsrepresentantene Lars Haltbrekken, Sofie Marhaug og Lan Marie Nguyen Berg.

Representantene fremmer følgende forslag: *Stortinget ber regjeringen stanse all tildeling av letetillatelser på norsk sokkel, både gjennom nummererte konsesjonsrunder og gjennom TFO-ordningen.*

Regjeringen vil at olje- og gassnæringen skal utvikles, ikke avvikles. Petroleumssektoren er en høyproduktiv næring som bidrar med store inntekter, verdiskaping og arbeidsplasser til Norge. Vi vil legge til rette for fortsatt høyt aktivitetsnivå på norsk sokkel. Ringvirkninger på land skal komme hele landet til gode.

Petroleumpolitikken, rammer for virksomheten og hensynet til natur- og miljø og andre samfunnsforhold har vært gjenstand for grundige vurderinger og avveininger i Stortinget over flere tiår. Mål og rammebetingelser for petroleumsnæringen har vært basert på brede politiske flertall og gitt stabile og forutsigbare forhold i nærmere 50 år.

I Hurdalsplattformen fremgår det at det ordinære konsesjonssystemet skal ligge fast. Det skal fortsatt gis tillatelser til å lete etter olje og gass i nye områder. Leting skal i denne stortingsperioden hovedsakelig skje gjennom forutsigbar tilgang på leteareal gjennom tildeling i allerede forhåndsdefinerte områder (TFO).

Regjeringen fører en ansvarlig og forutsigbar petroleumpolitikk i møte med verdens bærekrafts- og klimautfordringer. Verdens befolkning vokser. Store grupper må løftes ut av fattigdom og velstandsnivået vil øke. Dette innebærer økt etterspørsel etter energi over tid, samtidig som de globale klimagassutslippene må reduseres. Disse utfordringene må løses parallelt.

Klimautfordringen er global og må derfor løses gjennom internasjonalt samarbeid. I Hurdalsplattformen peker vi på at regjeringens klimapolitikk skal skape og bevare jobber og sikre rettferdig fordeling, et sterkt nasjonalt eierskap til naturressurser og et aktivt internasjonalt samarbeid om energi og klima. Etablert norsk klimapolitikk bygger på prinsippet fra det FN-ledede klimasamarbeidet om at hvert land er ansvarlig for utslipp fra sitt territorium og sin økonomiske sone. Som for all annen næringsvirksomhet er det et skille mellom utslipp fra petroleumsvirksomheten på norsk sokkel, og utslipp i andre land som følge av at olje og gass som er utvunnet på norsk sokkel eksporteres og forbrennes der. Det følger av FNs klimakonvensjons regelverk for beregning og rapportering av utslippsregnskap for klimagasser at det er utslippene fra det enkelte lands territorium som skal inngå i landets klimagassregnskap.

Utslippene fra produksjonen på norsk kontinentalsokkel skal videre ned. I Hurdalsplattformen sier vi at vi i samarbeid med olje- og gassnæringen vil sørge for at utslippene fra olje- og gassproduksjonen på norsk sokkel kuttes med 50 prosent innen 2030 og til netto null i 2050.

Verden beveger seg i en retning der fornybar energi vil spille en mye viktigere rolle. Samtidig avtar produksjonen fra eksisterende olje- og gassfelt over tid som følge av at ressursene hentes ut. Energisystemet globalt er stort og denne omstillingen vil ta tid.

Verden vil ha et stort behov også for olje og gass i lang tid framover. Det å erstatte bruk av kull med gass er et raskt utslippsreducerende tiltak i kullbrukende land. For å dekke dette behovet, trengs det store, nye investeringer hvert år i ny produksjonskapasitet. Rent produsert olje og gass fra norsk sokkel kan bidra til å dekke verdens samlede etterspørsel. I dette ligger det også muligheter til å satse aktivt på fremtidens teknologi og løsninger slik vi gjør i Norge. Det er derfor ingen motsetning mellom å fortsatt drive lønnsom petroleumsvirksomhet og å ha en ambisiøs klimapolitikk.

Petroleumsvirksomheten i Norge er allerede underlagt streng virkemiddelbruk for å begrense utslippene til luft fra produksjonsaktiviteten. Virksomheten har i dag kvoteplikt under det europeiske kvotesystemet for klimagasser (ETS) i tillegg til CO₂-avgift. Avgiftssatsen er høy og kommer på toppen av kvoteplikten. Sammen gir disse økonomiske virkemidlene oljeselskapene en sterk økonomisk egeninteresse av å gjennomføre alle utslippsreducerende tiltak som har et rimelig kostnadsnivå.

Skal verden nå Parisavtalens mål, må vi ha en omstilling til lavutslippssamfunnet. Dette krever en styrket klimainnsats i årene framover. Norge gir et betydelig bidrag til utviklingen av fornybare alternativer til fossil energi. Den kompetansen vi har utviklet over tid på norsk

sokkel vil være viktig i denne omstillingen til lavutslippssamfunnet. Regjeringens politikk skal derfor støtte aktivt opp under et grønt skifte hvor man bygger på kompetansen fra olje- og gassindustrien innen nye næringsområder.

Det er skapt store verdier fra våre olje- og gassressurser de siste 50 årene. Norske ressurser bør bygges ut og produseres lønnsomt også framover. Eksisterende felt er gjennomgående økonomisk sterke selv mot perioder med svært lave priser. Norske gassfelt er konkurransedyktige i et europeisk marked preget av fallende egenproduksjon og økt importbehov. Nye utbygginger gjennomføres på norsk sokkel i dag fordi de er lønnsomme.

Representantforslaget legger etter mitt syn opp til en avvikling av norsk olje- og gassnæring. Jeg mener vi best bidrar til omstillingen til et lavutslippssamfunn gjennom å utvikle, ikke avvike petroleumssektoren.

Med hilsen

Marte Mjøs Persen

